

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1288/2019
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1043/19 од 18.11.2019. године, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Новом Саду Кв број 665/19 од 23.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 04. децембра 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1043/19 од 18.11.2019. године, и утврђује да је правноснажним решењем Основног суда у Новом Саду Кв број 665/19 од 23.07.2019. године, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, а у вези тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, у корист окривљеног АА.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Новом Саду Кт број 4867/16 од 28.03.2019. године, делимично је усвојен захтев окривљеног АА за трошкове одбране, и то у износу од 39.000,00 динара, док је у преосталом делу, до износа од 186.750,00 динара, исти захтев одбијен. Истовремено је наложено рачуноводству Основног јавног тужилаштва у Новом Саду да након правноснажности решења новчани износ у висини од 39.000,00 динара уплати на текући рачун браниоца окривљеног – адвоката Горана Попова, код банке

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв број 665/19 од 23.07.2019. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Попова, решење Основног јавног тужиоца у Новом Саду Кт број 4867/16 од 28.03.2019. године преиначено је тако што су браниоцу окривљеног досуђени трошкови поступка у укупном износу од 167.250,00 динара и истовремено наложено рачуноводству Основног јавног тужилаштва у Новом Саду да исплати

досуђени износ на текући рачун браниоца окривљеног – адвоката Горана Попова који се води код „...“.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз број 1043/19 од 18.11.2019. године, само против правноснажног решења Основног суда у Новом Саду Кв број 665/19 од 23.07.2019. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, а у вези тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди да је побијаним решењем повређен закон у корист окривљеног, те побијано решење укине и врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног – адвокату Горану Попову, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против ког је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Основног суда у Новом Саду Кв број 665/19 од 23.07.2019. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, у корист окривљеног АА.

Побијаним решењем, Основни суд у Новом Саду је делимично усвојио жалбу браниоца окривљеног – адвоката Горана Попова и преиначио првостепено решење тако што је браниоцу досудио трошкове поступка у укупном износу од 167.250,00 динара, те наложио рачуноводству Основног јавног тужилаштва у Новом Саду да наведени износ уплати на текући рачун браниоца.

У образложењу решења, наведено да браниоцу окривљеног припадају трошкови за одбрану у предкривичном поступку пред ПС Бачки Петровац дана 09.11.2016. године у износу од 18.000,00 динара, затим за одбрану окривљеног пред ОЈТ Нови Сад дана 05.05.2018. године у износу од 18.000,00 динара, као и на име одбране окривљеног пред ОЈТ Нови Сад за присуство приликом испитивања више сведока (ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ) дана 05.05.2018. године износи од по 18.000,00 динара за присуство испитивању сваког сведока.

Поступајући на овај начин, Основни суд у Новом Саду учинио је битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, обзиром да је окривљеном признао трошкове на име приступа браниоца за сваку процесну радњу која је предузета дана 05.05.2018. године засебно, при чему је пропустио да у образложењу решења изнесе разлоге за признавање ових трошкова.

По оцени овога суда, побијано решење заснива се на погрешно заузетом становишту суда у погледу дефинисања процесних радњи присуства браниоца окривљеног у кривичном поступку, и на погрешном тумачењу одредба тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Наиме, јединственост и унутрашња повезаност једне процесне радње са становишта присуства адвоката, у својству браниоца окривљеног, огледа се у континуитету – непрекинутом низу предузимања одређених процесних активности у току једног дана, што би у конкретном случају значило присуство испитивању једног или више сведока, без обзира да ли су те процесне радње констатоване у једном или више записника.

Дакле, са становишта правилне примене одредаба Законика о кривичном поступку и посебно тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, испитивање више сведока предузето у току једног дана у континуитету представља једну процесну радњу, независно од броја испитаних лица или од броја сачињених и посебно потписаних записника у којима су забележени њихови искази. При томе, сачињавање засебних или збирних – јединствених записника, питање је техничке, а не суштинске природе.

Имајући у виду да из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног – адвокат Горан Попов дана 05.05.2018. године присуствовао саслушању окривљеног АА које је започето у 9,40 часова, а након тога је присуствовао и испитивању пет сведока у интервалу од 10.10 часова до 12.05 часова, то у конкретном случају суд није правилно применио одредбе Законика о кривичном поступку и тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, јер је окривљеном признао трошкове на име приступа браниоца за сваку процесну радњу која је предузета дана 05.05.2018. године, иако саслушање окривљеног и испитивање више сведока у току истог радног дана, у континуитету, представљају једну процесну радњу, независно од броја испитаних лица или од броја сачињених и посебно потписаних записника у којима су забележени њихови искази.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) у вези члана 493. ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде, имајући у виду да је у конкретном случају повреда закона учињена у корист окривљеног, те је само утврдио постојање наведене повреде, не дирајући у правноснажност побијаног решења.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**За председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић